

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCJ CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 8. LISTOPADA 1802. ROKU W SOBOTĘ

z Wiednia 3. Listopada.

Cesarz Imc był temi dniami w Presburgu, i krótko bawiac tu powrócił. Seyla wkrótce ma być rozwiązany; przełożenia Monarsze już są przyjęte, podpisat Arcy Xiążę Palatinus. — W Multanach i na Wołoszczyźnie wielka odmiana. Suitan czyli stosując się do żądania Mocarstw postronnych, albotież z uwagi na szkodę wynikającą z rządu niepewnego i doczesnego, postanowił, ażeby Murusi, Ypsylanti odąd Hospodarami dożywotniemi byli — W Katisbonie przedzey nad mniemanie układają się rzeczy; do wodem jest nota Deputacyi podana od Pełnomocników naszych. „J. C. M. mówią, z ukontentowaniem donosi, że nakoniec według chęci dawno oświadczoney dla utrzymania pokoju w Niemczech, zniósł wszelkie trudności wstrzymujące skutek pomyślny rozpoczętych negocyacyi w Paryżu. Dopełnienie nagrody winney W. X. Toskanii, od rządu Francuzkiego ofiarowane, zasadą będzie przyszłego urzędzenia. Spodziewa się Cesarz Imc, że przyjacielskie porozumienie się ułatwi dzieło Deputacyi oddane. Lecz ponieważ okoliczności wyciągają, ażeby Monarcha zachował dla siebie drogę do traktowania dalszego; nie wątpi że tymczasem Stany deputacyą zkładającą przestać zechcą na niniejszym oświadczeniu, i mieć będą do Cesarza Imci zupełną ufność, na którą zasłużył dając iasny dowód, iak czyste są zamiary jego, i pełne umiarkowania chęci. „Deputacya przeczytawszy notę wielkie z niey ukontentowanie pokazała.

Taż deputacya roztrząsnawszy projekt od posła Brandeburskiego podany, *conclusum* następujące napisala. „Powinnoscia jest Rzeszy, los tych osiodlic, którzy czerpią dla pokoju, zapewniając każdemu przywileie, i dożywotni dochod według stopnia nie zawisły od woli i upodobania cudzego. Dzielemy więc na 6 klasa duchowieństwo. 1. Xiążęta których kraie sekularyzowano, zachowują swoje dostoięństwo, rangę, i przywileie w Rzeszy; władzę nad ludźmi służącymi, których mogą oddawać sądom, gdzie mieszkac będą, na ukaranie, sami naprzód roztrząsając przewinienia. Każdy Xiążę mieć będzie mieszkanie bezpłatne, Biskupi i Opaci wyżsi nawet letnie drugie, z meblami, srebrnem stołowem; sprzęty własne które dziś mają, przy nich zostaną na zawsze; dochod roczny, iak w przeciekie Brandeburskim wyrażono, w miarę dostoięności i dawniejszych dostatków; nie zabrania się iednak, ażeby nowi nabywcy większych nie dawali. Suffragani, Prałaci, Kanonicy, Kanoniczki zatrzymają domy Kapitularne dożywociem; po śmierci dziedzicom ich dana będzie nagroda za reparacyą; pensya roczna dzielić się dziesiątych części dochodu dzisiejszego ma wynosić; niższe duchowieństwo zachowa dochod cały, pod obowiązkiem usługiwania przy kościołach. Kapituly Panien ślacheckich zostaną przy całym dochodzie; wolno iednak nowym nabywcom inaczey postąpić, bez krzywdy czyjokolwiek.

Zakończicy będą utrzymywani w klasztorach; oddalającym się Xiążęta zapłacą na rok od 300 do 600 zł. ryń. póki miejsca nie znajdą; nowicyuszów odesłać można do domu z pensyą trzyletnią. Usługuiący Xiążętom, świeccy i duchowni, w iakimkolwiek urzędzie, zostaną przy randze i dochodach, pod warunkiem ażeby teraz inne obowiązki u nowych Panów przyjęli, z wolnością odmiany miejsca. Kto służył lat 15, całą pensyą, kto 10 dwie części trzecie, kto mniej półowę zachowa. Mającym pensye od dawniejszych, Panowie nowi płacić będą w całości; także iesli ich sami do posług i urzędów użyć nie zechcą. O wazności pensyi naznaczonych od 1. 24 Sierpnia, r. ter. ciż Xiążęta nowi sądzić będą. Ich jest obowiązkiem zachować w całości konstytucyą polityczną w krajach sekularyzowanych; odmiany zaś w rządzie cywilnym i woyskowym czynić mogą. Prawa i dochody panującym własciwe, dobra Biskupie, dzierżawy kapitulne, ich są własnością. Dyecezye zostaną w dzisiejszym stanie, póki o nich i nowych Katedrach nie nastąpi urządzenie. Sprawowanie obrządków religii wolne wszędy od musu i niewoli; wszystko zostanie w całości według traktatu Osnabruckiego; fundusze rzekome będą nie tknięte. Może Pan nowy przyiąć do kraju religie, których w nim dotąd niebyło, i nadać im przywileie. Te rozrządzenia służą duchownym, których kraie w całości dostają się Panu iednemu.

Druga klasa jest tych których dzierżawy podzielono między wielu; tym zaleca Rzesza zrobić umowę, kto z nich, komu, iak wiele płacić powinien, według przepisu wyższego; iesli nie ugodzą się w 4 tygodniach, Moguncki Posel i Hesse Casselski ułatwić powinni zachodzące trudności. Trzecia klasa tych co część krajów utraciwszy na lewym brzegu Renu, dręga na prawym zachowali. Na czele jest Elektor Trewirski, temu Rzesza z miesięcy Rzymskich, czyli składki wszystkich stanów zwyczajney w Niemczech, naznacza pensyą 100 t. zł. ryńs. iesli nie będzie innego funduszu. Miesiąców zbieranie polecono Dyrektorom Cyrkulów, z władzą użycia exekucyi. Auszburg zostawi Elektorowi zaimek Biskupi ze wszelkim sprzętem. Innych tej klasy duchownych dochod mnieyazy będzie lub większy, według pozostalego ich w Rzeszy funduszu. Czwarta klasa tych, którym ledwie co zostało na prawym brzegu Renu. Rzesza dla nich fundusz obmyśli; tymczasem Xiążęta nie zostawią bez sposobu do życia. Piąta klasa tych co wszystko ztracili za Renem, naybardziej Biskup Liege; tego Deputacya polecila względem Cesarza i Rzeszy. Klasa 6 duchownych których zgromadzenia na lewym brzegu Renu zgaszone; funduszu mniej lub więcey zostało na prawym; z tego wszystkich nowi Panowie podług wyższych przepisów opatrywać mają. We wszystkich krajach sekularyzowanych, szkoły, szpitale i tym podobne zostaną w całości, władza przy Xiążętach polepszenia onych. Pensye każdemu płacone będą co 3 miesiące, dobrą monetą, przed innemi; ponieważ duchowni pierwsze prawo mają do utraconey własności. Dyrektorom Cyr-

dufów polecane zachowanie tego przepisu; pen sje aresztowanemi być nie mogą; ludy kraiove ostrzegać powinny, ażeby nikt krzywdzonym nie był przez zwłokę, opóźnienie, zmniejszenie, wstrzymanie.

Od granic Włoskich 18 Października.

Król Jmć Dwóch Sycylii z małżonką i Dworem, po oddaleniu się Następcy Tronu do Barcellony, mieszka w Porticii; serce rodzicielskie napełniła boleścią śmierć córki W. X. Toskańskiej, po której 4. miesięczną żałobę nakazano. — Z Genuńskiego portu pod żagle wyszła eskadra z 3. statków złożona; będzie zastanawiać handel od rozbojników Afrykańskich. — Goniec z Barcellony donosił, że wraz po przybyciu Króla Etrusków i Neapolitańskiego Królewicza, nastąpiło zaślubienie tego z Infantką Hiszpańską, Xiążęcią Asturyi z Królowną Neapolitańską. — Familia Generała en chef Murat powróciła z Paryża do Mediolanu; sam wkrótce spodziewany. — Biega pogłoska, że Król Dwóch Sycylii za powrotem syna, uda się do Hiszpanii; ztamtąd popłynie do Palermu na ciągle mieszkanie; Neapolem rządzić ma Następcę Tronu. — Śmierć Xiążęcia Parmeńskiego, pole otworzyła politykom do zgadywania, jaki los padnie na Xięstwo jego. Traktat Madrycki wolne onego rozrządzenie warował Konsulowi Francuzkiemu; ztąd wnoszą niektórzy, że Parma i Placenyja dostaną się w nagrodę Królowi Jmci Sardyńskiemu za Piemont.

z Hagi 30. Października.

Na wielu miejscach w kraju naszym obchodzili uroczystości Batawowie doroczną pamiątkę kapitulacji przez Generała en chef Brune zawartej r. 1799. z Xiążęciem d'York. Rada morską Kapitanów Kikkert i Hartsink wyniosła na stopień Kontr-Admirałski; ostatni jak wiadomo, Francuzkie wojska zaprowadził do S. Domingo. Do Rouen dywizya gwardyi Konsulowskiej przybyła d. 22. W Havre, gdy przybędzie Buonaparte, mają być zaczęte roboty wielkie na polepszenie portu. Utrzymuje się pogłoska, że oglądawszy nadbrzeża blizkie Anglii, później uda się na Bruxelles, Amiens, do Dusseldorfu, dla widzenia się z Królem Jmcią Pruskim. — Z Paryża wiadomość przyszła, że Sultan za wstawieniem się Mocarstw postronnych, sumę 75. t. piastrow, którą płacić jemu powinna była RPa 7. wysp zjednoczonych corocznie, według umowy zrobionej r. 1800, do połowy zmniejszył. — Król Jmć Katolicki do sławnego Instytutora szkoły głuchych i niemych w Paryżu, Sicard, przysłał kilka młodzieńców, ażeby się uczyli, i podobną szkołę założyli w Hiszpanii.

Od granic Szwajcarskich 26. Października.

Seym w Schwitz zgromadzony, nie rozwiązał się dotychczas, jak nieraz głościono; zgadnąć trudno co myśli obierać, wojnę czy pokój w domu i z wkraczającymi do kraju Francuzami. Odezwe Redinga Prezydenta do współziomków kładniemy: „Seym do którego wchodzi Reprezentanci Cantonów Zurić, Berne, Lucerne, Uri, Schwitz, Unterwald, Zug, Glaris, Basel, Solothurn, Schaffhausen, Appenzel; miasta S. Gall, Grisonów, Thurgow, Baden i Rhinthal, powinien dać spawę z czynnościami swoich narodowi, od którego jest postanowiony. Chcieliśmy jedynie używać niepodległości, i jak nam zostawili przodkowie, zaręczył traktat Lunevilski, napisać Konstytucyą, którą nam pokój zachowała w domu i z postronniemi. Nie taimy się żeśmy pragneli dogodzić powszechnemu żądaniu ziemców, rozwiązując rząd gwałtowny i nie miły. Nie zabrano użyć środków najszybszych. A naprzód przełożyliśmy Konsulowi Buonaparte prawdziwy stan oyczyzny, sprawiedliwie rozumiejąc, że przed nim był utajony. Opisał

co się działo w kraju przez dwa ostatnie miesiące, pokazując światu, że nie duch fakcyi, ani też interes osobisty Seymem kierował. Bo któż nieuprzedzony mógł rozumieć, ażeby spokojni mieszkańcy majątek i życie nieśli w ofiarę, gdy do tej nie wołała chęć usłużenia krajowi. Zaczęła się nakoniec wdyna; Bóg nam błogostawił. Zwyciężyliśmy.

Krew ziemców, przebóg! ziemię Szwajcarską zarumieniła! Nie nadsza w tém wino; nie z nas początek wojny; nie podnieśliśmy broń na bezbronnych, jak rząd uczynił w Zurich i na innych miejscach. Krok tylko zostawał jeden; a rzucilibyśmy już nie miłe iarżmo narodowi. Odezwa Konsula wstrzymuje zapęd ślachetny. Seym nie chciał iey tać przed narodem, ani też odpowiedzi swoiey. Przełożyliśmy Konsulowi rzecz jak się miała; prosząc ażeby świadkiem być raczył naszych czynności; pokój wkrótce spodziewany mógł przekonać każdego, że Szwajcarowie byliśmy prawie jednomyślni w zamiarze zbawienia Oyczyzty. Zawieźlenie broni stało, gdy Posel Vernonac oświadczył, że rząd Francuzki dalsze kroki nieprzyjacielskie poczyna za wypowiedzianą sobie wojnę, i Generalowi Ney wtargnąć do nas rozkaże. Nie ztraciliśmy jeszcze nadziei, że Konsul uzna prawdę. Z swojej strony Seym nie myśli dawać odpor więkzszey sile; wierny powołaniu swemu spodziewa się iż Cantony nie odmówią pomocy w potrzebie. Teraz wzywamy urzędników, ażeby oko pilne mieli na burzycielow domowey spokojności, odsyłając ich do sądu. Czekamy ziemcywojsk Francuzkich wtargnięcia statecznym umysłem; walczyć nie trzeba; Bogu i potomności polecić przystoi prawa Narodu zdeptane. Rozkazaliśmy Generalowi en chef Bachman, ażeby Wodzom Francuzkim oświadczył, że Seym, wojsko, Szwajcarscy obywatele, zbroyną ręką, gwałtem gwałtu odpuścić nie chcemy. Wierzyć zaś możemy, iż w każdym zdarzeniu, cokolwiek Seym postanowić mogł i oświadczyć, żołnierz Francuzki, przedzy lub później, wkroczyłby zawsze do nas, podobno w okolicznościach gorzyszych nad dzisiejsze. Z tego względu obraliśmy nie odstępować, co nam prawo, honor, Oyczyzna czynić każaly.

Oświadczenie Wodzom Francuzkim oddane w tych wyrazach: „Seym Cantonów do Schwitz zgromadzony, zważając iż Francuzki żołnierz mocą oręża wesprzeć zamysła rozkazy Konsula swego, oświadcza. Ustępujemy przemocy; co chociaż wymusiła konieczność, wola narodu zawsze wolna będzie. Zachowujemy ziemcom prawo traktatem Lunevilskim zaręcone pisania Konstytucyi; rząd zaś zgadzony, sprawiedliwie nienawidziany, zawsze mieć będziemy za nieprawy, gwałtem i przemocą narzucony wolemu narodowi. „Tym czasem niezgoda i nierząd panuje w Zurich, Thurgow, Argow; przyjaciele rządowi ufając opiece Francuzkiej, szukają zemsty, że przez rokofzanów od niejakiego czasu do młeczenia zniewoleni byli. Administratorowie proszą o pomoc dla przywrócenia spokojności. Rapp ich usilność pochwalil.

z Basel 27 Października.

Mamy w mieście wojska Francuzkie od d. 21. Prefekt powrócił do rządu; osoby podczas rewolucyi przyięte do municypalności i innych urzędników nowych oddalił; zniósł wszystko co postanowili. Do Berne d. 23. weszła 104. półbrygada, gdy z Schwitz General Rapp odebrał odpowiedź, że Seym rozęść się nie myśli, czekając statecznie gwałtu i przymusu. Ney za pomocą rady wykonawczey przywraca wszystko według brzmienia ostatniey Konstytucyi, jako przyiętey przez większą część narodu. Co gdy się stanie, Cantony przystąpić mogą do wybierania Deputatów na Consultę do Paryża. Rapp wczora tu przyjechał; wyieżdżającemu z Berne Senat uroczyste złożył podziękowanie za trudy podięte w przywróceniu spo-

koyności, oświadczając wdzięczność Konsulowi. Poseł Verninac oddał się do Francji; nie wiadomo czyli powróci. Francuzi w znaczney liczbie z Huningue wkroczyli do Szwajcarów. Pierwsze półbrzydki na Zurich poszły; tam najsroższe zamieszanie; iak słyhać, między miastami i ludem wiejskim przyszło do ciężkiej walki i krwi przelewu. Insurgenci Senatu i władzy wykonawczej uznawać nie chcą. W małych Cantonach wielkie przygotowanie do wojny; zebrał Reding więcej 300. armat; mieszkańcy zaczęli sztańce i okopy robić na górach. Wojska Francuzkie na wyprawę przeznaczone wynosić mają od 30. do 40. t. Senat rozkazał Seymikom Cantonowym, iakie były r. 1801 przystępować do wyboru Deputatów na Consultę. Podobno Dolder urząd złoży. Mówią że wojska Włoskie weszły do Grisonów.

z Paryża 29 Pazdziernika.

Konsul z żoną wyjechał do Rouen; podróż dui 10 trwać będzie; celem oney chęć ożywienia rękodziel w Departamentach nadmorskich. Generał Andreosy pożegnawszy Konsula wyjeżdża do Londynu na poselstwo. Szef brygady Sebastiani w Tripolis przyjęty wspólnie, nie tylko odnowił dawne z Afrykanami przymierze, wymógł uznanie flagi Włoskiej, ale też Admirałowi Szwedzkiemu Cederstrom dopomógł podpisać ugodę z Regencyą. Szwecya w 6. miesiącach barbarzyńcom zapłaci 150 t. piastrow; od 1. Stycznia corok płacić będzie po 8. t. Basza Tripolu ienców Szwedzkich uwolni. — Generał Ney naznaczony Postem Nadwzyczaynym u Szwajcarów. Verninac przywołany do Paryża, aby wiernie opisał Konsulowi stan kraju, i przyczyne wojny w nim domowej. — Generał Stanu Konsyharz Delsolles, przyjaciel i towarzysz Generała Moreau, zasłużył córkę Generała Dampierre, który przyjąwszy komendę armii poucieczce odsiępcy Dumouriez, poległ w okolicach Valenciennes; przez Jakobinów z tym obywatelem ogłoszony po śmierci. — W Szwajcarach dwie są partye arystokratyczne; jedney naczelnik Reding, chce zerwać wszelkie związki z Francją, i szuka pomocy u Dworu Wiedeńskiego przez posta Diesbach; druga jest Berneńska nazwana, która więcej nam sprzyja. — Senat wyrokiem swoim postanowił, że przez lat 5, cudzoziemcy RPtey już zasłużeńi, albo którzy do nas przybędą poświęcając na pożytek oyczyzny talenta prace, przemysł, wynalazki, rok mieszkając w kraju zostaną obywatelami. Opisanie przypadku w Kosciele S. Rocha, jest ręki pierwszego Konsula.

Prefekt w Rouen donosząc ziomkom przybycie Naywyższego rządcy: Konsul, powiada, posrod was stawa. Jemu wińnicie zwycięztwo, pokój, powrót do kraju moralności, praw, porządku. Na wojnie i w domu niezpracowany, wszystkie życia chwile poświęcił na utzcześliwienie nasze. Dokazał więcej niż pierwsi założyciele narodów, Francją podniósł z rozwalin do stopnia między Mocarstwami pierwszymi wysokiego. Z tych rozwalin, na głos jego widzimy płynące źródła pomysłności naszey. Imie rycerza napełnia świat osłą. Cudzoziemiec od granic ostatnich ziemi przybywa dla widzenia jego. Słowa Konsula są wyrokiem mądrości; on pośrednikiem wielu narodów i Królów. Wkrótce go widzieć będziecie sami. Chce weyrzeć w potrzeby wasze, ożywić rolnictwo, handel, pożyteczne rękodziela, któremi Rouen słynęło. Przejazd Konsula dobrodzieystwem dla ziomków, obecność skarbem będzie. Czego nikt nie dostrzegł z ludzi, on rzutem oka dostrzeże dla utzcześliwienia naszego. Inne Departamenta nam zazdroszczą. Przez lat wiele starzy wnukom swoim powtarzać będą, że Konsula widzieli. Nie przepisuję co czynić macie w przyjęciu jego; znam serca wasze, tych słuchajcie.

Rząd ogłosił krótką wiadomość o życiu

Generała Richepanse, iak czynić zwykł dla wszystkich oyczyźnie zasłużonych mężów, zachęcając innych do naśladowania. Urodzony w Departamencie Moselle r. 1770. zrost i umarł w obozie; lat 4 mającego iyna Ociec Officer w regimencie konnym Xiążęcia Conti na liście żołnierskiej pomiescił. Oboz dziecięcia był oyczyzną, ćwiczenia wojskowe pierwszą zabawką. r. 1791 podporucznik, gdy zapaliła się wojna, szedł stopniami do rangi naywyższej drogą pracy i zasługi. W r. RPtey 4 za prześcienie rzeki Sieg został Szefem brygady; po wygranej w Altenkirchen Generałem brygady; dywizyjnym r. 8 pod Fossano. Rewolucyjne kampanie odprawił wszystkie w armiach Sambry i Mozy, Renu, Niemieckiej, Angielskiej, Alpeyskiej, Włoskiej. Pod fprawą Generała Moreau, gdy ten r. 1800 Szwabią, Bawaryą, Austryą podbił, Richepanse na chwałę naywyższą zasłużył. Wiadomo iak wiele się przyczynił do wygranej pod Hohenlinden, gdzie powinność nie ustraszonego żołnierza, i rozsądnego wodza dopełnił. Zależna Oyczyźnie strata. On pokazał, co może edukacya i karność, w dzieciennym wieku przeięta. Dystygnował się wódz zmarły przywiązaniem do obowiazków stanu rycerskiego bez granic.

Lord Whitworth wkrótce tu spodziewany. — Z gabinetu Konsulowskiego w S. Cloud 60 t. franków ukradziono; złodziey nie zchwytny. Małzonka Ludwika Buonaparte wspaniała dom kupiła za million liwrow. Basza Tripolu przysłał Konsulowi w podarunku konie Arabskie i rozmaite zwierzęta; wszystkie Admirał Cederstrom przyniosł na fregacie do Toulonu — Wyszło raz ieszcze pismo urzędowe przeciwko dziennikom Angielskim dowodzące, iak niesłusznie trwożą Europę o los Rzeszy i Szwajcarów; osnowę później umieścimy.

z Londynu 29 Pazdziernika.

W porcie Toulon uzbraiali eskadrę Francuzi, której część do brzegów Afrykańskich przeznaczona; na drugiey Brune Generał do Constantinopola miał płynąć; trzecia naostatek wojsko posiłkowe zaprowadzi do osad zachodnio Indyjskich. Te przygotowania ztrwożyły Admiratów Angielskich na morzu Średzienném; Biekerton okrętom liniowym z Gibraltaru płynąć kazał do Malty, zwiedzawszy po drodze nadbrzeża Francuzkie. Nasi Allarmistowie zaraz rozgłosili blizkie podobieństwo do nowej wojny; ztąd rozkazy Officerom stawienia się przy regimentach w Malcie i Egipcie, posyłanie kilku regimentów z odsieczą, i tym podobne wieści. Dzis uspokoily się cokolwiek umysły; Ministrowie z S. Cloud odebrać mieli pomysłną wiadomość o Szwajcarach i Rzeszy. Los pierwszego z tych narodów potężnie nas obchodzi. Rozumiemy że Seym w początkach powołał Konsulowi, który oświadczenia zbyt głośnego odstąpić nie może, sprawi nakoniec, iż rząd Francuzki uzna w nim głos i wolę całego narodu; i nie będzie naglił Szwajcarów do przyjęcia konstytucyi przez Doldera napisaney. Słowem ci fami, co niedawno rokowali nam wojnę, dzis utrzymują, iż niezgoda między Francją i W. Brytanią koniec wzięta. Jednak Admirał Saumarez udac się ma wkrótce do morza Środkiego; eskadrę wzmocnić kazano nowemi okrętami.

W Indyi wschodniej nieiaki Mullar Row na czele 11 t. żołnierza napadał dzierzawy nasze; Półkownik Clarke obległ go w twierdzy Kurry i do poddania się namówił z całym ludem. Był to jeden z poddanych narodu Marattów; ponieważ broń złożył dobrowolnie o nim się nie stało. Lecz 47 więźniów, którzy za rozruch w Carnatic wzniecony zamkniętymi byli, chcących uciekać śmiercią ukarano — Lord Hawkesbury od Konsula otrzymał w podarunku terwis porcelanowy 4 t. FS. szacowany. Podróż którą teraz przedsiębierze Buona-

parte do portów bliższych Anglii, zwraca naszą uwagę. Nie tajne są usiłowania jego, ażeby Francya jak narychleć mieć mogła potęgę na morzu wielką; w P'orient 8 okrętów uzbrajać i budować kazał. — Dwór Lisboński u bankiera Hope w Amsterdamie pożyczka 30 millionów liw. na procent 5. — Z Philadelphii 30 t. oddalito się mieszkańców przez boiażń gorączki żółtej; wyrachowano dokładnie, iż R'pta Amerykańska od r. 1791 Regencyom Afrykańskim zapłaciła million 360 t. dollarów. W Prowincyach zjednoczonych liczą 6 millionów dusz, 16 millionów dollarów rocznego dochodu; towary corok wywożone za granicę oceniono millionów 80. — Generał Andreossy d. 15 tu spodziewany. — Port Algierski zamknęli Portugalczycowie; ich eskadra niedawno przeszła ciasną Gibraltarską.

z Hagi 2. Listopada.

Z Niemiec wiadomość przyszła, że Deputowani Biskupstwa Fuldeńskiego przybyli do Dietz z oświadczeniem hołdu Xiążęciu Orange. Ten zamysła do siebie zprowadzić żołnierzy Batawskich, którzy długo utrzymywani żołdem Angielskim, niedawno na wyspie Wight rozwiązaniem byli. Zgromadzenie prawodawcze od Regencyi odebrało dwa projekta; pierwszy dziełi Departamenta R'Ptey na okolice; drugi przepisuie, jakim porządkiem obywatele głosy dawać mają na elekcyach; jakie przymioty, majątek mieć Elektorowie powinni. Gdy to się urządzi, Konstytucyą Batawowie zupełną mieć będziemy.

JW. Baron Beningsen Generał od Kawalerii Gubernator Woieny Litewski i Kawaler podał do wiadomości, iż Nayiasniejszy Imperator z nayszczodrobliwszych swoich względów Gabinetowi swojemu wydać rozkazał Rotmistrzowi Szymonowi Bartoszewskiemu Rubli 50, Szlacheiance Zofii Burniewiczowey Rubli 100, Szlacheiance Katarzynie Rawskiej Rubli 50, i Wdowie Chorążynie woysk Poll: Teresie Kamienieckiey Rubli 50. — Ażeby zatym dla odebrania takowych pieniędzy wspomniane osoby do Kancellaryi Cywilney tegoż JW. Woienego Gubernatora stawały same, lub przysłały Plenipotentów ostrzega się d. 15. 8bra 1802 R. w Wilnie.

Ukradzono w Kamienicy Wazgirdowskiej rzeczy następane: 1mo: Zegarek złoty z repetycją cicho białą za pociśnieniem, z amelią koloru stalowego w karpia łuskę na środku iey gwiazdeczka brylancikami sadzona, przy im tasiemeczka srebrna na iey kluczyki i dywiska złota. 2do: Zegarek srebrny okazujący godziny, dni, i literami dni pisane po Francuzku, przy im łańcużek złoty w środku przerwany z dywiską około perłkami sadzoną, i w końcu tego łańcużka dwa złote kutasiki i kluczyk złoty. 3tio: Łyżek srebrnych 12. z literami nabijanemi JLR znak cechu Jelen; takoz łyżka pułmiskowa 1. 4to: Grabek srebrnych 4. z takiemż znakami. 5to: Pieniędzy w monecie i złocie cz: zł: 123; ktoby takową szkodę wynalazł za daniem znać do Kamienicy JP. Wazgirda pod Bosaczkami przyzwoitą odbierze nadgrode.

Od Litewskiego Wileńskiego rządu Gubernskiego powtórne doniesienie, ażeby chcą-

cy przyjąć na siebie przystawienie amunicy potrzebney na Pocztylionów Dyrekcyi Litewskiego Pocztamtu, dwuletney na 159 ludzi, i jednoletney na 124, stawili się z świadectwami na pismie dla targu i umowy o cenę w Litewskim Pocztamcie na termin: pierwszy d. 3, drugi d. 10, trzeci i ostatni d. 20 ter: Listopada.

Obwieszcząją się Sukcessorowie zesłego JP. Adama Juchniewicza w Dobrach JW. Kosciałkowskich Polepie zwanych, w Pcie Wilkom: leżących zmarłego, aby za wyprobowaniem, że są najbliższymi, do miasta JEGO IMPERATORSKIDY Mości i Pałacu tychże JW. Kosciałkowskich na Subocz ulicy położonego przybyli, spadek dla siebie odebrali, i urzędownie zakwitowali.

Litewsko Wileński rząd Gubernski donosi, aby chcący wziąć w arendowną dzierżawę od 23 Kwietnia r. 1803 na 4 następujące lata Kamienicę w Wilnie na zankowey ulicy pod N. 193 stojącą, sekwestrowaną za dług u byłego dzierżawcy mieszczanina Kulika Kommissyi Szpitalney należny, stawili się do tuteyszey Izby Skarbowey na termin: 1. d. 3, 2 d. 5, 3 d. 8. Grudnia r. 1802.

Litewsko Grodzieński Rząd Gubernski donosi, aby Kredytorowie i Pretensorowie byłego Litewskiego Kuchmistrza X. Xawerego Ogińskiego zyskiwali należność swoją z iego majątku; ponieważ ten co leży w Pcie Grodzieńskim, to jest miasteczko Przewalki i Palnice zawierający 112. duż mezkich, za Naywyższym rozkazem idzie pod rząd Graffa Ogińskiego.

Opuszczone i wruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Pofsesy, zmuszają Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst. 1764. Ru postanowionym jest; aby Pofsesy, w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w ekucyą tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; i przez opieszalosc ruinie i spustofzeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Pofsesy zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst. 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Po zmarłych rodzicach Dobrzańskich pozostali Synowie: Józef, Albin, Karol, z powodu śmierci Opiekuna Karol z domu oddalony znajdując się w Pcie Wilkomirskim u JW. Morikonich Podkomor: uprasza familią i kogo dóydzie ninieysze uwiadomienie, ażeby jemu o życiu braci jego doniesć raczyli. Adres w Wilnie do Starozakonnego Leyby Jankielowicza na Niemieckiej ulicy pod Nro 313.